

آموزگاران در دوره شیوع ویروس کرونا با وجود تعطیلی مدارس، عاشقانه و متعهدانه آموزش را به خانه‌ها بردند تا سهم دانش‌آموزان از این بیماری به‌جای ترس و اضطراب، شوق یادگیری و ارتباط با همکلاسی‌های‌شان باشد و هیچ چیز حریف این عشق آسمانی نشد. معلمان همانند مدافعان سلامت مدافع آموزش دانش‌آموزان بودند. دیدن این تلاش‌ها سبب شد تا این جمله «شهید مطهری» در ذهنم زنده‌تر شود: «معلمی شغل نیست، عشق است و ایثار. اگر به دیده شغل به آن می‌نگری رهایش کن و اگر عشق توست بر تو مبارک باشد.»

برای من هیچ چیز سخت‌تر از آن نبود که دانش‌آموزانم را چند ماه ندیدم، به شیطنت‌های‌شان نخندیدم، «خانم خانم» گفتن‌شان و خاطره تعریف کردن ناگهانی‌شان را وسط درس نشنیدم و هیچ چیز کسل‌کننده‌تر از این نبود که صبح‌ها همان ساعت همیشگی بیدار می‌شدم و می‌دانستم که قرار نیست به مدرسه بروم. این چند ماه هر لحظه و هر ثانیه را که از پشت قاب شیشه‌ای تلفن همراه و از راه دور درس می‌دادم، چشمانم پر از اشک می‌شد و قلبم برای دیدن دوباره آن‌ها می‌تپید. من در ابتدا معلمی را با عشق انتخاب کرده بودم ولی این دوران برنزی هم دوباره به من نشان داد که چقدر عاشقانه کار، هدف و دانش‌آموزانم را دوست دارم. مدرسه خانه دوم من نیست؛ مدرسه مهد عشق و ایثار من است.

در این دوران سراسر عشق و تلاش به موارد جدیدی برخوردیم که برایم جالب و قابل توجه بود:

۱. برخی از دانش‌آموزانم بهتر و بیشتر از کلاس، پی‌گیر مطالب درسی و آموزشی بودند؛

۲. ارتباط فعال و سازنده‌ای بین معلمان، والدین و دانش‌آموزان در بهبود فرآیند یادگیری شکل گرفته بود؛

۳. دانش‌آموزان خجالتی و کم‌رویی من در کلاس، در این دوران اعتمادبه‌نفس بیشتری پیدا کرده بودند و فعالیت‌های مهارتی را با اشتیاق انجام می‌دادند؛

۴. مرزهای سنتی بین معلم و دانش‌آموزان به شدت دچار انعطاف و سیالیت شده بود؛

۵. تصور والدین از مدرسه و دانش‌آموز تا حدود زیادی تغییر کرد به طوری که والدین منفعل نیز در کلاس درس حضور داشتند.

کرونا در آزمایشگاه مدرسه

فهمیه مودن، دبیر علوم ابتدایی و مربی

آزمایشگاه‌های دبستان دخترانه و پسرانه، ناحیه ۲

معلم کسی است که عشق آموختن و یاد دادن در وجودش نهفته است. او زمانی که مطلبی را یاد می‌گیرد، دوست دارد آن را خلاقانه به دانش‌آموزانش انتقال دهد. این نگرش همواره در من و هم‌کارانم وجود داشته است.

زمانی که مجبور بودیم دور از دانش‌آموزان باشیم با همان شور و اشتیاق حتی بالاتر از آن، سعی کردیم آن‌ها را به آموختن بیش از پیش علاقه‌مند کنیم. چند بار در فضای مجازی به هم‌کاران یادآور شدم که خود را دست‌کم نگیرید، همه توانا هستید پس خود را فعال‌تر از قبل نشان دهید. انگیزه درونی من دو علت مهم داشت، اول این که با خود گفتم پزشکان و پرستاران کشور عزیزمان در نجات جان مردم از ویروس کرونا جان خود را گذاشته‌اند پس بر ما لازم است حداقل اطلاعات خود را به بهترین شکل ممکن در اختیار دیگران قرار دهیم. دوم این که مجتمع جوادالائمه همه جانبه حامی معلمانم است، پس باید سعی کنم کاری برای دانش‌آموزانم انجام دهم و قدم مثبتی در راه بالابردن سطح دانش آن‌ها بردارم.

با توجه به این که در ابتدا کانال شخصی نداشتم تدریس خود را در قالب فیلم و با کمک هم‌کارانم تهیه می‌کردم و از معلمان هر پایه می‌خواستم تا در کانال کلاسی خود بگذارند. پس از مدتی به پیشنهاد دوستان برای درس آزمایشگاه علوم یک کانال آموزشی با نام Oloum_Ebtadae@ ایجاد کردم. با خانواده و دوستان جهت به‌وجود آوردن کانال آموزشی مشورت کردم، نرم‌افزارهای مختلف را بررسی و فیلم‌های آموزشی علوم پایه‌های مختلف را که خود تدریس کرده بودم، بارگذاری کردم که خوش‌بختانه به خوبی استقبال شد و در دو روز اول حدود سیصد نفر و تا روز پنجم تقریباً هفتصد نفر عضو شدند. این اتفاق خوب باعث دل‌گرمی هر چه بیشتر من شد و انگیزه من را برای ادامه این مسیر بالا برد.

تهیه محتوای آموزشی با توجه به هر درس در دو شکل ارائه شد یکی جمع‌آوری فیلم و عکس‌های مختلف و تنظیم آن‌ها در قالب اسلایدها با استفاده از برنامه پاورپوینت و دیگری انجام عملی آزمایش‌ها که با وسایل آزمایشگاه مدرسه انجام و فیلم آن‌ها در کانال می‌گذاشتم. تلاش من بر این بود که فیلم‌ها از نظر محتوا مناسب باشند و در عین حالی که اهداف دروس را صریح و ساده انتقال می‌دهند، حجم مناسبی هم داشته باشند.

سعی می‌کردم از طریق شبکه‌های اجتماعی مختلف با خانواده‌ها و معلمان در ارتباط باشم که باز خورد خیلی خوبی داشت و انرژی مثبت آن‌ها به من دلگرمی می‌داد و تا به امروز حداقل روزانه یک فیلم آموزشی یا آزمایش مرتبط با دروس و یا یک مطلب علمی در کانال خود منتشر کرده‌ام. هدف من این است که مطالب علمی و آموزنده مرتبط با درس دانش‌آموزان به نحوی در اختیارشان قرار بگیرد تا در این ایام لذت یادگیری علوم را از دست ندهند.

خوشحال هستم که به جز خانواده‌ها، معلم‌ها و دانش‌آموزان، افراد علاقه‌مند به فراگیری درس علوم که در آزمایشگاه‌های مختلف مشغول به یادگیری این درس هستند، نیز عضو کانال من شده‌اند و به‌صورت مجازی با ما فهمیم و مطالب علمی بیشتر آشنا می‌شوند. در این مدت آشنایی خوبی با ابزار ساخت محتوا پیدا کردم که من آن‌ها در کنار معایب ویروس کرونا از مزیت‌های آن می‌دانم. بارها با خود می‌گویم، ای کاش زودتر از این با دنیای آموزش مجازی و کار با نرم‌افزارهای آن آشنا شده بودم. ولی اکنون خوشحالم و به خود می‌بالم که موفق شده‌ام سطح دانش خود را هر چند اندک در این زمینه بالا ببرم.

